

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200466
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200466.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Okresná prokuratúra Žiar nad Hronom, Nám. Matice Slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: Obec Hliník nad Hronom, Železničná 320, 966 01 Hliník nad Hronom, IČO: 00 320 609, za účasti: Ivan Tadian - Drevinka, 966 03 Sklené Teplice 120, IČO: 30 463 360, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2014/00187-3 zo dňa 12. augusta 2014, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/59/2016-50 zo dňa 31. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky doterajšieho konania

1. Obec Hliník nad Hronom (ďalej aj „žalovaný“), pod č. 2010/00005 dňa 22. februára 2010 vydal stavebné povolenie, ktorým na základe žiadosti Ivana Tadiana - Drevinka povolil stavbu: „Sklady - prístavba Hliník nad Hronom“ na pozemkoch parcelné č. CKN 2999/75, CKN 2999/70, CKN 2987/1, CKN 2987/4, CKN 2987/3 v kat. území P., ktorá obsahuje stavebné objekty SO 01 sklady - administratívna prístavba a SO 02 sklady prístavba OK. Zároveň v stavebnom povolení určil podmienky pre umiestnenie a uskutočnenie stavby. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22. februára 2010.

2. A. podnikajúci pod obchodným menom Ivan Tadian - Drevinka (ďalej aj „ďalší účastník“) podal dňa 17. júna 2014 návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu: „Sklady - prístavba Hliník nad Hronom“, a to na základe stavebného povolenia vydaného žalovaným pod č. 2010/00005 dňa 22. februára 2010. Žalovaný pod č. 2014/00187-2 dňa 16. júla 2014 vydal „Oznámenie o začatí kolaudačného konania a pozvanie k ústnemu konaniu“ (ďalej len „oznámenie o začatí kolaudačného

konania“) na základe návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia.

3. Žalovaný svojím kolaudačným rozhodnutím č. 2014/00187-3 zo dňa 12. októbra 2014 povolil stavebníkovi: Ivan Tadian - Drevinka, Sklené Teplice č. 120, 966 03 Sklené Teplice trvalé užívanie stavby „Sklady - prístavba Hliník nad Hronom“ povolenej na pozemkoch pôvodných parcelných čísel KNC 2999/75, 2999/70, 2999/81, 2987/3 2987/4, po realizácii na pozemkoch parcelných čísel KNC 2999/133, 2999/134, 2999/81, 2987/3, 2987/4 kat. územie P.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 3. septembra 2014.

4. Okresný úrad Banská Bystrica rozhodnutím č: OU-BB-OVBP2-2016/ 008413 KB zo dňa 26.08.2016 nevyhovel protestu prokurátora, ktorý protestom napadol kolaudačné rozhodnutie č. 2014/00187-3 zo dňa 12. októbra 2014. Dôvodom nevyhovenia protestu prokurátora bolo, že na základe posúdenia podkladov a vydaného rozhodnutia nebolo primerané dosiahnuť nápravu zrušením rozhodnutia.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu ako nedôvodnú.

6. Predmetom preskúvacieho konania v predmetnej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (kolaudačného rozhodnutia), ktorým povolil stavebníkovi: Ivan Tadian - Drevinka, Sklené Teplice č. 120, 966 03 Sklené Teplice, trvalé užívanie stavby: „Sklady - prístavba Hliník nad Hronom“ situovanej na pozemkoch pôvodných parcelných čísel KN C 2999/75, 2999/70, 2999/81, 2987/3, 2987/4, po realizácii na pozemkoch parcelných čísel KN C 2999/133, 2999/134, 2999/81, 2987/3, 2987/4, k. ú. P., ako aj konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo. Podaniu žaloby predchádzalo podanie protestu prokurátora proti napadnutému rozhodnutiu, ktorému Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky svojím rozhodnutím č.: OU-BB- OVBP2-2016/008413 KB zo dňa 26. februára 2016 nevyhovel, čím bola daná aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (§ 178 ods.2 SSP).

7. K námietke nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorú žalobca videl v tom, že za žalovaného ako stavebný úrad v kolaudačnom konaní konal a rozhodol Ing. E. ako neoprávnená osoba krajský súd uviedol, že z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný mal s Ing. E. X. uzavretú dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 30. decembra 2013, na dobu od 1. januára 2014 do 31. decembra 2014 o dohodnutom druhu práce: „zabezpečenie činnosti preneseného výkonu štátnej správy na úseku stavebného poriadku“. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia Zákonníka práce citované v rozsudku mal krajský súd zato, že Ing. E. bol v čase kolaudačného konania, t. j. v čase podania návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia až do jeho vydania, zamestnancom obce, nakoľko pre zamestnávateľa, obec Hliník nad Hronom, vykonával závislú prácu na základe dohody o pracovnej činnosti. Námietku žalobcu, že v kolaudačnom konaní konala a rozhodovala neoprávnená osoba vyhodnotil ako nedôvodnú. Podľa krajského súdu vznik pracovnoprávneho vzťahu medzi Ing. E. X. a žalovaným bol preukázaný dohodou o pracovnej činnosti s dohodnutým druhom práce. Žiadne z ustanovení Stavebného zákona neprikazuje obci činnosť stavebného úradu zabezpečovať prostredníctvom zamestnanca v pracovnom pomere len a výlučne na základe pracovnej zmluvy. Stavebný zákon vyžaduje, aby išlo o zamestnanca. Žalovaný preukázal, že právny vzťah medzi ním a Ing. E. X. bol vzťahom zamestnávateľa a zamestnanca, nakoľko tento vykonával pre žalovaného závislú prácu v pracovnoprávnom vzťahu vzniknutom na základe dohody o pracovnej činnosti. Žalovaný rovnako preukázal, že zamestnanec spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad a to predložením Osvedčenia o odbornej spôsobilosti Č.028/STRED/93 zo dňa 19. marca 1993. Odborná spôsobilosť zamestnanca protestom prokurátora a ani žalobou spochybnená nebola.

8. K námietke žalobcu, že začatie kolaudačného konania nebolo oznámené všetkým dotknutým orgánom štátnej správy, v čom videl rozpor s ustanovením § 80 ods. 1 Stavebného zákona uviedol, že z

administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie o začatí kolaudačného konania bolo doručované nasledovným subjektom:

ďalší účastník ako stavebník,

Okresný úrad Žiar nad Hronom, odbor starostlivosti o životné prostredie,

ORHaZZ, Žiar nad Hronom,

Regionálny úrad verejného zdravotníctva, Žiar nad Hronom,

SPP- distribúcia a.s.,

SSE - distribúcia a.s.,

Banskobystrická regionálna správa ciest a.s.,

T-Com, Banská Bystrica,

Stredoslovenská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s..

Doručenie oznámenia o začatí kolaudačného konania je podľa krajského súdu preukázané doručenkami. Kto je dotknutým subjektom v rámci konania podľa Stavebného zákona ustanovuje § 140a Stavebného zákona. Spoločným znakom pre postavenie dotknutého subjektu je skutočnosť, že konanie (tu kolaudačné konanie) sa dotýka záujmov chránených osobitnými predpismi uvedenými v § 126 ods. 1 Stavebného zákona. Z charakteru konaní podľa Stavebného zákona, ako aj z charakteru kolaudačného konania vyplýva, že okruh dotknutých subjektov nie je stály, ale je závislý od druhu konania podľa Stavebného zákona, ako aj od charakteru povoľovanej, prípadne kolaudovanej stavby. Je prirodzené, že okruh dotknutých subjektov pri pozemných stavbách je odlišný od dotknutých subjektov pri inžinierskych stavbách. Okruh dotknutých subjektov nevyhnutne závisí od charakteru a rozsahu stavby a od toho, akým spôsobom stavba má, resp. môže mať vplyv na záujem chránený osobitnými predpismi. Žalobca konkretizoval, že začatie kolaudačného konania nebolo oznámené ORHaZZ, Žiar nad Hronom a Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva Žiar nad Hronom. Táto námietka je v rozpore s obsahom administratívneho spisu, nakoľko doručenie oznámenia o začatí kolaudačného konania (č. 2014/00187-2) je preukázané doručenkami, podľa ktorých doručovanou listinou bolo práve oznámenie č. 2014/00187-2. Pokiaľ tiež namietal neoznámenie začatia kolaudačného konania projektantovi, tento nebol v zmysle § 78 Stavebného zákona jeho účastníkom.

9. K námietke žalobcu, že oznámenie o začatí kolaudačného konania nebolo doručené v lehote podľa § 80 ods. 1 Stavebného zákona a neobsahuje upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona o tom, že účastníci a dotknuté orgány môžu námietky a stanoviská uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihľadne uviedol, že z administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie o začatí kolaudačného konania upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona neobsahuje a lehota podľa § 80 ods. 1 Stavebného zákona dodržaná nebola. Takéto pochybenie žalovaného by však mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia iba v prípade, ak by námietky a stanoviská boli uplatnené, čo aj po uskutočnení ústneho pojednávania a na tieto stanoviská by stavebný úrad neprihliadol, resp. pokiaľ by uplatnenie námietok a stanovisk stavebný úrad vôbec nepripustil. Ak však námietky uplatnené neboli, resp. z administratívneho spisu nevyplýva podanie námietok, pochybenie žalovaného nemá charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy. Podľa krajského súdu nie každé porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy má charakter podstatného porušenia týchto ustanovení. K podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy v prípade kolaudačného konania by došlo vtedy, pokiaľ by účastník konania alebo dotknutý orgán na koncentračnú zásadu v lehote upozornený nebol a nedošlo by k vydaniu kolaudačného rozhodnutia, prípadne ak by stavebný úrad neprihliadol na námietky a stanoviská účastníka konania, resp. dotknutého orgánu, čo aj oneskorene podané.

10. K námietke žalobcu, že žalovaný nedodrжал ustanovenie § 49 Správneho poriadku a o návrhu na začatie kolaudačného konania nerozhodol v zákonnej lehote, o predĺženie zákonnej lehoty nepožiadala účastníkov konania a dotknuté orgány o predĺžení lehoty a o dôvodoch nerozhodnutia v zákonnej lehote neupovedomil, uviedol, že návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia bol podaný 17. júna 2014, ústne pojednávanie sa uskutočnilo 30. júla 2014 a napadnuté rozhodnutie bolo vydané 12. augusta 2014. Ak by aj došlo k nedodržaniu lehoty na rozhodnutie, táto skutočnosť v žiadnom prípade nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a jeho zrušenie na ťarchu účastníka konania, ktorému stavebný úrad, čo aj po lehote na vydanie rozhodnutia, napadnutým rozhodnutím vyhovel.

11. K namietanému porušeniu ustanovenia § 81a ods. 1 Stavebného zákona, keď žalobca tvrdil, že protokol o ústnom pojednávaní nemá náležitosti podľa uvedeného ustanovenia zákona, nakoľko z neho nie je zrejmé, aké doklady stavebník ku kolaudačnému konaniu predložil a žalovaný bez posúdenia zákonom predpísaných dokladov nemohol zákonne vyhodnotiť, či boli splnené zákonné podmienky pre kolaudáciu stavby uviedol, že podľa § 81a ods. 1 Stavebného zákona protokol o ústnom pojednávaní obsahuje označenie stavby, zistenie, či sa dodržali podmienky územného rozhodnutia a stavebného povolenia a či sa vyhovelo všeobecným technickým podmienkam na výstavbu, porovnávanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom, súpis zistených odchýlok od skutočného realizovania stavby, prípadne odkaz na podklady kolaudačného rozhodnutia, námietky účastníkov konania a stanoviská dotknutých orgánov. Pri posudzovaní obsahu protokolu o priebehu ústneho pojednávania súd vychádzal aj z obsahu žiadosti o vydanie kolaudačného rozhodnutia, ako aj zo samotného kolaudačného rozhodnutia. Z návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia vyplýva, aké doklady stavebník k žiadosti pripojil a tieto doklady vyplývajú i z napadnutého rozhodnutia. Z protokolu (resp. zápisnice) o ústnom pojednávaní vyplýva, že oproti schválenej projektovej dokumentácii boli zistené zmeny, ktoré boli zakreslené do schválenej projektovej dokumentácie, ako aj skutočnosť, že nejde o podstatné zmeny a nie je nutné ich osobitne prerokovať (spôsob otvárania dverí, priečky). Z kolaudačného rozhodnutia rovnako vyplývajú doklady predložené ďalším účastníkom k návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia a v priebehu administratívneho konania. V nadväznosti na uvedené skutočnosti mal krajský súd zato, že kolaudovaná stavba je v protokole dostatočne označená pre účely ústneho pojednávania. Žalovaný konštatoval súlad dokončenej stavby so schválenou projektovou dokumentáciou po zapracovaní drobných zmien do schválenej projektovej dokumentácie, z čoho vyplýva aj dodržanie podmienok stavebného povolenia. V zápisnici sa podľa krajského súdu žalovaný vysporiadaval aj s námietkami účastníkov a stanoviskami dotknutých orgánov, keď konštatoval, že námietky vznesené a stanoviská predložené neboli. Námietka žalobcu tak podľa krajského súdu neobstojí, najmä keď ustanovenie § 81a ods. 1 Stavebného zákona výslovne nevyžaduje, aby protokol o ústnom pojednávaní obsahoval aj súpis predložených dokladov. Uvedené konštatovanie platí o to viac, že predložené doklady vyplývajú zo samotného kolaudačného rozhodnutia. Z protokolu o ústnom pojednávaní tak vyplýva, že stavebný úrad vyhodnocoval okrem iného aj drobné zmeny a vyžiadal si doloženie ďalšej listiny - doklad o vykonaní nepriepustnosti žumpy. Stavebný úrad tak splnenie podmienok na kolaudáciu stavby vyhodnocoval.

12. K namietanému rozporu s ustanovením § 51 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko rozhodnutie bolo doručené len žiadateľovi (stavebníkovi) uviedol, že účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla týkať (§ 78 Stavebného zákona). Pokiaľ žalovaný doručil napadnuté rozhodnutie žalobcovi (stavebníkovi), v konaní nepochybil. Prípadné dotknuté orgány nie sú účastníkmi kolaudačného konania. Okruh účastníkov kolaudačného konania je odlišný od okruhu účastníkov stavebného konania (§ 59 ods. 1 Stavebného zákona). Projektant je v zmysle § 59 ods. 1 písm. e) Stavebného zákona účastníkom konania v časti týkajúcej sa projektu stavby. Okruh účastníkov kolaudačného konania vymedzuje ustanovenie § 78 Stavebného zákona. Stavebný zákon je vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní špeciálnym predpisom, a preto má aplikačnú prednosť. Pokiaľ ku zmene stavby oproti projektu stavby nedošlo, resp. pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že nejde o podstatné zmeny a nie je nutné ich osobitne prerokovať, projektant nie je účastníkom kolaudačného konania. Ak teda žalovaný doručil kolaudačné rozhodnutie účastníkom kolaudačného konania podľa § 78 Stavebného zákona, konal v súlade so Stavebným zákonom. Postup v súlade so zákonom nemôže zakladať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ žalovaný tvrdil, a vyplýva to aj z rozhodnutia Okresného úradu v Banskej Bystrici, ktorým podanému protestu nevyhovelo, že dotknutým orgánom štátnej správy bolo rozhodnutie doručované obyčajnou zásielkou a preto nie je v administratívnom spise dôkaz o prevzatí, správny súd nemal dôvod pochybovať o pravdivosti tohto tvrdenia, najmä pokiaľ z napadnutého rozhodnutia vyplýva zaslanie napadnutého rozhodnutia „na vedomie“ aj dotknutým orgánom.

13. K námietke žalobcu že stavba nebola označená v súlade s § 20 vyhlášky č.453/2000 Z.z., nakoľko ďalší účastník žiadal o kolaudáciu stavby „Sklady - administratívna budova a sklady - prístavba“, pričom

stavebný úrad v kolaudačnom rozhodnutí povolil užívanie stavby „Sklady - prístavba“. V zmysle žalobcom citovaného ustanovenia vyhlášky kolaudačné rozhodnutie obsahuje okrem všeobecných náležitostí aj označenie stavby. Podľa rozhodnutia žalovaného č. 2010/00005 zo dňa 22. februára 2010 stavebný úrad vydal stavebné povolenie na stavbu „Sklady - prístavba Hliník nad Hronom“, pozostávajúcej zo stavebných objektov SO 01 sklady - administratívna prístavba a SO 02 sklady - prístavba OK. Stavebník stavbu rovnako označil v žiadosti o vydanie kolaudačného rozhodnutia. Žalovaný kolaudačným rozhodnutím ďalšiemu účastníkovi povolil užívanie stavby „Sklady - prístavba Hliník nad Hronom“. Z uvedeného je zrejmé, že označenie stavby v stavebnom povolení, návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia, ako aj v kolaudačnom rozhodnutí je zhodné. Skutočnosť, že stavba pozostáva z jednotlivých stavebných objektov, ktorých označenie je rozdielne od označenia stavby, ktorej užívanie bolo povolené, nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podstatné je, že ďalší účastník žiadal kolaudovať stavbu, na ktorú bolo vydané stavebné povolenie a táto stavba bola skolaudovaná. Kolaudačné rozhodnutie odkazuje vo svojom odôvodnení na stavebné povolenie a niet pochybností, že ide o totožnú stavbu. Žalobca podľa krajského súdu ani netvrdil, že bola skolaudovaná iná stavba, než na akú bolo vydané stavebné povolenie.

14. K námietke žalobcu, že kolaudačné rozhodnutie neobsahuje zákonné náležitosti, dôvody rozhodnutia sú stručné, bez riadneho zdôvodnenia podľa § 81 ods. 1 Stavebného zákona (zrejme mienil § 82 Stavebného zákona), a preto je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, uviedol, že žalobca nešpecifikoval, ktoré konkrétne náležitosti v napadnutom rozhodnutí absentujú. Samotný Stavebný zákon nedefinuje náležitosti kolaudačného rozhodnutia, v zmysle § 143 písm. c) Stavebného zákona podrobnosti o obsahu rozhodnutí ustanovuje všeobecne záväzný predpis, ktorým je vyhláška č.453/2000 Z.z. Zároveň na konanie podľa Stavebného zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, pokiaľ Stavebný zákon výslovne neustanovuje inak. Stavebný úrad podľa § 82 ods.2 Stavebného zákona môže v kolaudačnom rozhodnutí určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením aplikovaného ustanovenia § 82 ods. 1 Stavebného zákona. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia svojím obsahom zodpovedá veci, o ktorej orgán verejnej správy rozhodoval s poukazom na priebeh kolaudačného konania a podklady, na základe ktorých stavebný úrad rozhodol. O možnosti podania opravného prostriedku stavebný úrad účastníkov kolaudačného konania poučil. Kolaudačné rozhodnutie obsahuje aj názov stavebníka a označenie stavby, z ktorého označenia vyplýva aj jej účel. Pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že užívanie stavby nebude ohrozovať verejné záujmy, život a zdravie osôb a ani životné prostredie, nebol aj vzhľadom na charakter stavby dôvod stanovovať podmienky pre užívanie stavby. Ak nezistil nedostatky skutočného realizovania stavby, nebol dôvod určovať lehotu na ich odstránenie. Skutočnosť, že dôvody napadnutého rozhodnutia sú stručné, sama o sebe nemôže spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ zodpovedajú charakteru veci, o ktorej orgán verejnej správy v konaní napadnutým rozhodnutím rozhodol.

15. Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov uvedených v žalobe, dospel k záveru, že z týchto dôvodov je rozhodnutie žalovaného v súlade so zákonom, a preto s poukazom na § 190 SSP žalobu zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

A/

16. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a to z dôvodu podľa § 440 písm. g) Správneho súdneho poriadku, nakoľko krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu ohľadne vyhodnotenia jeho námietky nezákonnosti napadnutého rozhodnutia v tom, že za stavebný úrad v kolaudačnom konaní konal a rozhodoval Ing. E. ako neoprávnená osoba. Názor súdu, ktorý sa odvoláva na ustanovenie § 11 ods. 1 a § 223 ods. 1

Zákonníka práce, je nesprávny, podľa sťažovateľa východiskovým pojmom na rozlíšenie pracovnoprávneho vzťahu zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a ostatných zamestnancov je verejný záujem, ktorý definuje zákon č. 552/2003 Z. z. v § 2 ods. 2. Z ustanovenia § 1 ods. 2 a 3 cit. zákona vyplýva, že o výkon práce vo verejnom záujme pôjde vtedy, ak zamestnanec vykonáva tieto práce u zamestnávateľa, ktorým je aj obec. Špecifickosť pracovnoprávnych vzťahov vznikajúcich pri zamestnávaní vo verejnom záujme spočíva okrem iného v tom, že zamestnanci sú povinní okrem povinností stanovených Zákonníkom práce plniť aj povinnosti, ktoré im ukladá zákon č. 552/2003 Z. z. Okrem toho sa pracovnoprávne vzťahy zamestnancov spravujú aj inými zákonmi, v prípade, že zamestnávateľom je obec, napr. zákonom o obecnom zriadení. Vzhľadom na špecifickosť stavebného konania vyplývajúcu z ustanovenia § 117 ods. 3 stavebného zákona, podľa ktorého zamestnanec obce, ktorý zabezpečuje činnosť stavebného úradu, musí spĺňať osobitný kvalifikačný predpoklad, je podľa názoru žalobcu vylúčené, aby tieto činnosti vykonávali osoby na základe dohody o pracovnej činnosti podľa Zákonníka práce. Sťažovateľ sa síce preukázal osvedčením o odbornej a pôsobí ako živnostník, ktorý mal podľa živnostenského listu do roku 2002 aj oprávnenie na projektovanie stavieb. Nevykonával činnosť stavebného úradu sústavne počas najmenej 5 rokov, ako to vyžaduje ustanovenie § 8 vyhlášky č. 547/2003 Z. z. a nie je známe, či splnil podmienku podľa tohto ustanovenia, aby mohol naďalej uplatňovať osvedčenie o odbornej spôsobilosti a to, že sa zúčastňoval odbornej prípravy podľa § 2 tejto vyhlášky, krajskému súdu vyčítal, že sa v dôvodoch rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal ani s námietkou, že Obec Hliník nad Hronom výkon verejnej správy na úseku stavebného konania preniesla na subjekt súkromného práva a umožnila mu oboznamovať sa so stavebnými spismi, s chránenými osobnými údajmi účastníkov konania, odovzdala mu do dispozície doklady, spisy. Údaje v týchto dokladoch a spisoch nepochybne podliehali pod ochranu osobných údajov a obec ich nemohla dať do dispozície takéhoto subjektu, aj keď s ním uzavrela dohodu o pracovnej činnosti. Len zamestnanec vo verejnom záujme môže za obec vykonávať činnosti na úseku prenesenej štátnej správy v stavebnom konaní, pričom len takýto oprávnený zamestnanec má pri výkone tejto verejnej správy postavenie verejného činiteľa so všetkými právami a povinnosťami, teda aj so zodpovednosťou z toho vyplývajúcou a možnosťou postihu takéhoto zamestnanca za nesprávne alebo nezákonné rozhodnutie. Práve týmto postavením sa zamestnanec obce vo verejnom záujme s odbornou spôsobilosťou odlišuje od subjektu súkromného práva, ktorý nemá a nemôže mať v tomto konaní postavenie verejného činiteľa a obec, pokiaľ vykonáva prenesenú štátnu správu nezákonným spôsobom, nemá možnosť postihu takéhoto subjektu za nezákonné alebo nesprávne rozhodnutie, nesúhlasí s vyhodnotením námietky, že žalovaný oznámenie o začatí kolaudačného konania (č. 2014/00187-2) neoznámil Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva Žiar nad Hronom a Okresnému riaditeľstvu Hasičského a záchranného zboru Žiar nad Hronom ako nedôvodnej a v rozpore s obsahom administratívneho spisu, nakoľko sťažovateľ pri preskúmaní spisu pri previerke stavu zákonnosti postupu a rozhodovania obce Hliník nad Hronom ako stavebného úradu v kolaudačnom konaní vychádzal z kolaudačného spisu predloženého obcou Hliník nad Hronom a v čase previerky kolaudačného spisu prokurátorom sa doručienka o doručení oznámenia o začatí kolaudačného konania Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva Žiar nad Hronom a Okresnému riaditeľstvu Hasičského a záchranného zboru Žiar nad Hronom v spise nenachádzala, nesúhlasí s vyhodnotením námietky, že oznámenie o začatí kolaudačného konania nebolo doručené v lehote podľa § 80 ods. 1 Stavebného zákona a neobsahuje upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona, že účastníci konania a dotknuté orgány môžu námietky a stanoviská uplatniť najneskoršie pri ústnom konaní, inak na ne neprihliadne ako nedôvodnej, a dôvody krajského súdu považuje za bagatelizovanie kogentného ustanovenia § 80 ods. 1 Stavebného zákona, ktoré striktno vymedzuje povinnosť stavebného úradu oznámiť všetkým subjektom oprávneným zúčastniť sa na kolaudačnom konaní začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním. Na tejto zákonnej povinnosti nemení nič okolnosť, že účastníci konania alebo eventuálne dotknuté orgány štátnej správy túto možnosť nevyužijú. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžp 1/2011 z 20. 07. 2011, z ktorého vyplýva, že stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok. Nedodržanie tejto povinnosti je závažnou vadou konania, ktorá má vplyv na zákonnosť, v danom prípade kolaudačného rozhodnutia a porušuje právo účastníkov na riadne a zákonné konanie. Nesplnenie tejto zákonnej povinnosti preto nie je možné odôvodniť tým, že má

význam iba vtedy, ak by stavebný úrad na stanoviská a námietky podané, čo aj po uplynutí zákonnej lehoty neprihliadol alebo by na ne vôbec neprihliadol, nesúhlasí s názorom súdu, že nedodržanie lehôt na rozhodnutie podľa § 49 a postupu Správneho poriadku nemôže v žiadnom prípade mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a zrušenie rozhodnutia nemôže byť na ťarchu účastníka konania, ktorému stavebný úrad, čo aj po lehote na vydanie rozhodnutia, napadnutým rozhodnutím vyhovel. Podľa sťažovateľa v žalobe ani netvrdil, že ide o podstatnú vadu konania, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia, avšak prokurátor je v proteste prokurátora povinný uviesť všetky porušenia zákona, ktoré preskúmaním kolaudačného konania a kolaudačného rozhodnutia zistí, pričom porušenie lehoty na rozhodnutie podľa § 49 Správneho poriadku a nedodržanie postupu podľa tohto ustanovenia dokumentuje práve to, že stavebný úrad v tomto konaní vôbec nerešpektoval zákonné ustanovenia Stavebného zákona a Správneho poriadku, čím aj porušil právo účastníkov na vydanie rozhodnutia v primeraných a zákonných lehotách a zároveň ustanovenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku,

nesúhlasí s vyhodnotením námietky porušenia ustanovenia § 81a ods. 1 Stavebného zákona, pokiaľ ide o obsah protokolu o ústnom pojednávaní, najmä s názorom súdu, že pri posudzovaní obsahu protokolu vychádzal z obsahu žiadosti o vydanie kolaudačného rozhodnutia a samotného kolaudačného rozhodnutia argumentujúc, že ustanovenie § 81a ods. 1 Stavebného zákona neurčuje, aby protokol o kolaudačnom konaní obsahoval aj súpis predložených dokladov. Sťažovateľ poukazuje na ustanovenia § 18 ods. 1 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., z ktorého vyplýva, aké doklady predkladá stavebník k ústnemu konaniu. Z uvedeného je zrejme vyvoditeľ, že tieto doklady, keďže z ústneho konania sa vyhotovuje protokol alebo záznam, musia byť v nich uvedené. Z obsahu zápisnice z ústneho konania (správne protokolu) pri tom ani nevyplýva konštatovanie splnenia podmienok stavebného povolenia a najmä, či sa dodržali podmienky stavebného povolenia a či sa vyhovel všeobecným požiadavkám na výstavbu podľa § 81a ods. 1 písm. b) stavebného zákona.

nesúhlasí s názorom súdu ohľadne vyhodnotenia námietky týkajúcej sa riadnemu označenia stavby v kolaudačnom rozhodnutí ako nedôvodnej, pričom zotrváva na názore, že došlo k porušeniu § 20 vyhl. č. 453/2000 Z. z., tvrdenie súdu, že bola skolaudovaná stavba, na ktorú bolo vydané stavebné povolenie, nie je dôvodné,

nesúhlasí s názorom krajského súdu, že nešpecifikoval, ktoré konkrétne náležitosti chýbajú v kolaudačnom rozhodnutí, poukázal na ustanovenie § 81 ods. 1 stavebného zákona ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Dôvody napadnutého kolaudačného rozhodnutia nie sú v súlade s týmito ustanoveniami a preto je kolaudačné rozhodnutie nepreskúmateľné.

17. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 2 Správneho súdneho poriadku zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie Obce Hliník nad Hronom ako stavebného úradu č. 2014/00187 - 3 zo dňa 12. augusta 2014 a vec mu vráti na ďalšie konanie.

B/

18. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril tak, že rozhodnutie krajského súdu považuje za zákonné, právne aj skutkovo správne a spravodlivé aj v tom, že v rámci princípov materiálneho právneho štátu reflektuje aj rozmer právnej istoty účastníkov konania, ktorí dobromyseľne nadobudli v minulosti svoje práva na základe napádaného kolaudačného rozhodnutia. Navrhol preto kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.09.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

20. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok

krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného (kolaudačného rozhodnutia), ktorým povolil stavebníkovi: Ivan Tadian - Drevinka, Sklené Teplice č. 120, 966 03 Sklené Teplice, trvalé užívanie stavby: „Sklady - prístavba Hliník nad Hronom“ situovanej na pozemkoch pôvodných parcelných čísel KN C 2999/75, 2999/70, 2999/81, 2987/3, 2987/4, po realizácii na pozemkoch parcelných čísel KN C 2999/133, 2999/134, 2999/81, 2987/3, 2987/4, k. ú. P., a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (t. j. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalobcom a žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 5 ods. 11 SSP konanie pred správnym súdom funkčne súvisí s výkonom dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 45 ods. 1 SSP prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

Podľa § 178 ods. 2 SSP prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovел jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

Podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre prokurátor je oprávnený podať protest proti rozhodnutiu, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecný právny predpis.

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nevyhovел protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 117 ods. 1, 3 Stavebného zákona

(1) Stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

(3) Zamestnanec obce, ktorý zabezpečuje činnosť stavebného úradu, musí spĺňať osobitný kvalifikačný predpoklad. Získanie osobitného kvalifikačného predpokladu sa overuje skúškou. Obsah a rozsah odbornej prípravy a postup pri overovaní a osvedčovaní osobitného kvalifikačného predpokladu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Podľa § 76 ods. 1 Stavebného zákona dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 77 Stavebného zákona kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý vydal stavebné povolenie alebo povolil terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce, ako aj informačné, reklamné a propagačné zariadenia.

Podľa § 78 ods. 1 Stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

Podľa § 79 Stavebného zákona

Kolaudačné konanie sa začína na návrh stavebníka.

Návrh na kolaudáciu stavby sa podáva písomne. V návrhu sa uvedie označenie a miesto stavby, terénnych úprav alebo miesto ťažobných prác, predpokladaný termín dokončenia stavby alebo terénnych úprav, alebo ťažobných prác vrátane vypratania staveniska a dokončenia úprav okolia stavby a údaj o tom, či sa bude vykonávať skúšobná prevádzka a čas jej trvania.

Podľa § 80 Stavebného zákona

Stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním.

V oznámení o začatí kolaudačného konania upozorní stavebný úrad účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad prizve na kolaudačné konanie projektanta a ak ide o stavbu uskutočnenú svojpomocou aj osobu, ktorá vykonáva stavebný dozor. Ak je to účelné, prizve aj zhotoviteľa stavby alebo inú osobu.

Podľa § 81 ods. 1 Stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

Podľa § 81a Stavebného zákona

(1) Stavebný úrad spíše o ústnom pojednávaní protokol, ktorý obsahuje

označenie stavby,

zistenie, či sa dodržali podmienky územného rozhodnutia a stavebného povolenia a či sa vyhovelo všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu,

porovnanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom,

súpis zistených odchýlok od skutočného realizovania stavby, prípadne odkaz na podklady kolaudačného rozhodnutia,

námietky účastníkov konania,

stanoviská dotknutých orgánov.

(2) Protokol podľa odseku 1 môže stavebný úrad nahradiť jednoduchým záznamom, najmä ak sa stavba dokončila v súlade s overenou dokumentáciou, ak nie sú zistené odchýlky od skutočného realizovania stavby a neboli podané námietky účastníkov konania.

Podľa § 81b Stavebného zákona kolaudačné rozhodnutie sa nevydá, ak nie je zaistená bezpečnosť a ochrana zdravia ľudí a životného prostredia, ako aj riadne užívanie stavby na určený účel, najmä ak nie je podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní zabezpečené vykurovanie stavby a pripojenie na rozvod vody, elektriny a na kanalizačnú sieť,

nie je zaistená bezpečná a plynulá prevádzka výťahov podľa overenej dokumentácie,

nie je zaistený bezpečný prístup a príchod k stavbám, nie sú splnené podmienky stavebného povolenia na nevyhnutnú komplexnosť výstavby a na vylúčenie negatívnych účinkov stavby na okolité životné prostredie, prípadne ich obmedzenie na prípustnú mieru,

nie sú predložené doklady o vyhovujúcich výsledkoch predpísaných skúšok a vyhlásenia výrobcu o zhode stavebných výrobkov (§ 43f),

nie je predložený energetický certifikát a ide o bytovú budovu podliehajúcu povinnej energetickej certifikácii.

Podľa § 82 Stavebného zákona

Kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby.

V kolaudačnom rozhodnutí môže stavebný úrad určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Môže tak urobiť iba v prípade, že ide o nedostatky, ktoré neohrozujú zdravie a bezpečnosť osôb a nebránia vo svojom súhrne riadnemu a nerušenému užívaniu stavby na určený účel; inak kolaudačné rozhodnutie nevydá.

Ak ide o nebytovú budovu, stavebný úrad v podmienkach podľa odseku 2 určí lehotu, do ktorej je stavebník povinný predložiť energetický certifikát kolaudovanej budovy; táto lehota nesmie byť dlhšia ako šesť mesiacov.

V podmienkach užívania stavby stavebný úrad podľa druhu a účelu stavby uloží najmä vyznačenie

drobných odchýlok do overenej dokumentácie stavby, ktoré stavebný úrad vzal na vedomie, a ďalšie povinnosti na zabezpečenie verejných záujmov, na ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov, na zabezpečenie záujmov starostlivosti o životné prostredie, bezpečnosť a ochranu zdravia ľudí, požiarnej bezpečnosť a zabezpečenie prístupu osobám s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.

(5) Ak sa má stavba užívať ako prevádzkareň, je kolaudačné rozhodnutie zároveň osvedčením, že prevádzkareň je spôsobilá na prevádzku.

Podľa § 20 Vyhlášky č.453/2000 Z.z. kolaudačné rozhodnutie obsahuje okrem všeobecných náležitostí meno, priezvisko (názov) a adresu (sídlo) navrhovateľa, označenie stavby, vymedzenie účelu užívania stavby,

podmienky pre užívanie stavby, ktorými sa zabezpečí ochrana verejných záujmov a právom chránených záujmov účastníkov konania, najmä z hľadiska starostlivosti o životné prostredie, zdravia ľudí, požiarnej ochrany, bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, lehotu na odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby, ktoré vo svojom súhrne nebránia riadnemu a nerušenému užívaniu stavby.

Podľa § 126 ods. 1 Stavebného zákona ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140a ods. 1, ods. 3 Stavebného zákona

(1) Dotknutým orgánom podľa tohto zákona je

orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí, obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavieb uvedených v § 117b, vlastník sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis.

(3) Dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazerať do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.

Podľa § 140 Stavebného poriadku ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 143 Stavebného zákona podrobnosti o

- a) obsahu a spôsobe spracovania územnoplánovacích podkladov, územnoplánovacej dokumentácie a ich zadaní, registračných listov územných plánov a o obsahu územnoplánovacích činností,
- b) obsahu žiadosti o overenie odbornej spôsobilosti na obstarávanie územnoplánovacích podkladov a územnoplánovacej dokumentácie obcí a o spôsobe ich overenia,
- c) obsahu rozhodnutí, návrhov na jeho vydanie a rozsahu a obsahu prikladanej dokumentácie, ohlásení drobných stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác,
- d) všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo. Podľa § 47 ods. 1-5 Správneho poriadku

(1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Podľa § 51 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak. Deň doručenia rozhodnutia je dňom jeho oznámenia.

21. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

22. Sťažovateľ namietal, že krajský súd vec nesprávne posúdil. Vo vzťahu k uvedenej námietke dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednáwanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu.

23. Navyše právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovaciu prekážku ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku.

24. V súvislosti s uvedeným kasačný súd musí zdôrazniť, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci.

25. Kasačný súd dáva do pozornosti, že žaloba prokurátora predstavuje osobitný prostriedok preskúmania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, z hľadiska toho, že sám účastník sa necíti ukrátený na svojich právach a preto takúto žalobu nepodal. Samotná žaloba prokurátora slúži k plneniu úloh prokuratúry v zmysle ustanovení zákona č. 153/2001 Z. z., chráni objektívne právo, pričom prokurátor do prijatia nového správneho súdneho poriadku (žaloba bola podaná za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb), v zmysle § 249 OSP pri podaní žaloby mal dbať o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. SSP obdobné ustanovenie neobsahuje, avšak nebolo možné odhliadnuť od toho, že protest prokurátora bol podaný za účinnosti OSP (02.12.2015) a žaloba sťažovateľa dňa 27.04.2016, teda v čase, keď OSP takýto imperatív obsahovalo. Bez ohľadu na skutočnosť, že SSP

otázku čo najmenšieho dotyku práv nadobudnutých v dobrej viere, ktorú predstavovala v pôvodnej právnej úprave (§ 249 ods. 3 OSP) ako určitý materiálny korektív spojený so žalobnou ingerenciou prokurátora súčasné znenie ustanovenia § 45 SSP (oprávnenie prokurátora) už neobsahuje, nič to nemení na veci, že ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 153/201 Z. z.“ alebo „zákon o prokuratúre“) prokuratúre ukladá chrániť práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

26. Ustanovenie § 491 ods. 2 SSP pamätá na ochranu účastníka konania, keď aplikáciu SSP vylučuje v prípade, že sa má SSP použiť na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak by boli v jeho neprospech. Avšak vylúčenie ustanovení SSP v neprospech sa vzťahuje len na účastníka v pozícii žalobcu, ak je ním fyzická alebo právnická osoba.

27. V posudzovanej veci však takéto nepochybne novým zákonom (SSP) spôsobené nevýhodné postavenie osoby, v neprospech ktorej vylúčenia ustanovení SSP neprichádzalo do úvahy (v pozícii žalobcu je prokurátor), nemohlo zostať zo strany kasačného súdu bez povšimnutia, pretože práve na strane žalobcu (prokurátora) došlo ku kolízii práv a povinností, a to na jednej strane ochrany objektívneho práva a na strane druhej povinnosti ochrany práv a zákonom chránených záujmov, ktoré zákon o prokuratúre ukladá chrániť (§ 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre).

28. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky: „K imanentným znakom právneho štátu v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj princíp právnej istoty, ktorý je spolu s princípom spravodlivosti znakom materiálneho právneho štátu. Princíp právnej istoty vyjadruje požiadavku na jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj požiadavku na ich presadzovanie zákonom ustanoveným spôsobom v primeranom čase. Súčasťou právnej istoty je dôvera osôb v právny poriadok (legitimate trust), resp. v obsah rozhodnutí a postupov orgánov verejnej moci. Užšou kategóriou ako právna istota je aj legitímne očakávanie (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2008, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp. zn. PL. ÚS 12/05). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. PL. ÚS 10/04).

V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jeho úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorým boli priznané“ (napr. I. ÚS 17/1999, nález zo dňa 22.09.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365, zhodne I. ÚS 44/1999, nález z 13.10.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382). „Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu v sebe zahŕňa aj právo jednotlivca na legitímne očakávanie. Z hľadiska princípu právnej istoty podlieha ochrane aj legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota (napr. nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 30.04.2008, nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 12/05 zo dňa 28.11.2007).

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „ústavný súd“) vo svojom náleze sp. zn. PL. ÚS 21/08 poskytol pred princípom ochrany ústavnosti a zákonnosti práve ochranu princípu právnej istoty dôvodiac, že : „...Po uplynutí lehoty, ktorú zákonodarca zohľadňujúci, rešpektujúci a chrániaci ústavné princípy a ústavou chránené hodnoty považuje za primeranú na zásah do právoplatných rozhodnutí

orgánov verejnej moci, sa v materiálnom právnom štáte v kolízii dvoch ústavných princípov - princípu právnej istoty a princípu ochrany ústavnosti a zákonnosti - spravidla uprednostňuje princíp právnej istoty, čím sa okrem iného zabezpečuje ochrana legálne, resp. v dobrej viere nadobudnutých práv.“

29. Je pravdou, že vyššie citovaný nález ústavného súdu bol založený na skutočnostiach, ktoré sa nepribližujú skutkovému stavu v prejednávanej veci, avšak kasačný súd chcel týmto nálezom demonštrovať, že princíp zákonnosti nemá v porovnaní s ostatnými princípmi materiálneho právneho štátu, medzi ktoré nepochybne princíp právnej istoty patrí, zaručený primát, a preto je potrebné každý prejednávany prípad posudzovať s prihliadnutím na všetky konkrétnosti daného prípadu (jeho osobitosti).

30. Práve s ohľadom na vyššie uvedené bolo pre kasačný súd v danej veci rozhodujúce posúdiť nie len relevantnosť námietok sťažovateľa, ktorými sa bude zaoberať nižšie, ale aj mieru zavinenia žalovaného, na výsledku, ktoré hodnotil sťažovateľ ako vady konania, ktoré vyústili do napadnutého rozhodnutia, teda proporcionalitu výsledku zamýšľaného žalobou od výsledku tohto posúdenia.

31. Z uvedeného možno vyvodíť záver, že princíp právnej istoty môže pri uplatňovaní oprávnení prokurátora, ako je protest či žaloba ustúpiť iba výnimočne a to za účelom zaistenia nápravy nezákonných rozhodnutí, a teda opravy podstatnejších či základných vád alebo omylov, ale nie z dôvodu akejkoľvek snahy o právnu čistotu ako to bolo v predmetnej veci.

32. K námietke nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorú sťažovateľ videl v tom, že za žalovaného ako stavebný úrad v kolaudačnom konaní konal a rozhodol Ing. E. ako neoprávnená osoba sa kasačný súd v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu a v podrobnostiach na tento správny názor odkazuje (bod 7 tohto rozsudku). Kasačný súd dodáva, že napadnuté rozhodnutie nie je nulitným právnym aktom ako tvrdil sťažovateľ, nakoľko rozhodnutie nevykazuje žiadne znaky nulitnosti, rozhodnutie bolo vydané žalovaným, ktorého právomoc rozhodovať vo veci nespochybnil ani žalobca, je podpísané štatutárnym orgánom žalovaného a žalovaný činnosť stavebného úradu zabezpečil prostredníctvom zamestnanca, ktorý spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad.

33. K nulitnosti právneho aktu kasačný súd ďalej uvádza, že v latinskej vete „Quod nullum est, nullum produsit effectum“ je vystihnutá všetka podstata nulitnosti. Správne rozhodnutie je nulné/ ničotné, keď pre svoje vážne chyby nie je schopné vyvolať žiadne verejnoprávne účinky. Hľadá sa na neho, ako by vôbec neexistovalo, teda nebolo. Ide o právne nullum. Preto sa vedľa pojmu "ničotnosť" možno stretnúť s jeho latinským ekvivalentom v podobe pojmu nullita (nulita). Z pohľadu všeobecnej právnej teórie sa o nulitnosti / ničotnosti hovorí tak, že akt, ktorý nemá špecifické náležitosti právneho aktu nie je aktom právnym, ale aktom z právneho hľadiska ničotným - paaktom. Inak povedané o ničotnosti aktu sa hovorí vtedy, ak vykazuje také právne nedostatky, že ho musíme považovať za právne "nič", za akt, ktorý po práve neexistuje, akt, ktorý je právne irelevantný. V tejto všeobecnej a stručne načrtnutej charakteristike podstaty ničotnosti, ako kvalifikovaného právneho nič, panuje ako v judikatúre súdov, tak aj v doktríne jednota, že ničotnosť predstavuje špecifickú skupinu vád správnych rozhodnutí, ktoré pre neho znamenajú negatívne právne dôsledky popierajúce vo svojom dôsledku jeho vlastnú existenciu, čo do povahy vady ide o tie najťažšie, či najzávažnejšie. Preto sú s ničotnosťou spojené i tie najzávažnejšie dôsledky. Závažnosť vád spôsobuje, že sa u neexistujúceho správneho rozhodnutia ani neuplatní inak obvyklá zásada prezumpcie správnosti správnych aktov, ktorou disponujú ostatné chybné správne rozhodnutia. V prípade ničotnosti nie je žiadny z adresátov takto postihnutého správneho rozhodnutia, či ďalších subjektov a správnych orgánov povinný rozhodnutie rešpektovať a riadiť sa ním. Preto absolútne zmätočné správne akty (ničotná správne rozhodnutie) možno označiť za paakty.

34. Na základe vyššie uvedeného, s poukazom na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vydal správny orgán k tomu zákonom zmocnený a žalovaný činnosť stavebného úradu zabezpečil prostredníctvom zamestnanca, ktorý spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad, námietku žalobcu o nulite takéhoto rozhodnutia vyhodnotil kasačný súd rovnako ako krajský súd za nedôvodnú.

35. Ku kasačnej námietke, že začatie kolaudačného konania nebolo oznámené všetkým dotknutým orgánom štátnej správy, v čom videl sťažovateľ rozpor s ustanovením § 80 ods. 1 Stavebného zákona kasačný súd uvádza, že ani táto námietka nemohla obstať, nakoľko doručenie oznámenia o začatí kolaudačného konania dotknutým subjektom, ktoré krajský súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, bolo

preukázateľne doručené doručenkami, o ktorých nemal kasačný súd žiadne pochybnosti.

36. K námietke sťažovateľa, že oznámenie o začatí kolaudačného konania nebolo doručené v lehote podľa § 80 ods. 1 Stavebného zákona a neobsahuje upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona o tom, že účastníci a dotknuté orgány môžu námietky a stanoviská uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne sa kasačný súd stotožňuje s názorom krajského súdu, že z administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie o začatí kolaudačného konania a upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona neobsahuje a lehota podľa § 80 ods. 1 Stavebného zákona dodržaná nebola. Takéto pochybenie žalovaného by mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia iba v prípade, ak by námietky a stanoviská boli uplatnené, čo aj po uskutočnení ústneho pojednávania a na tieto stanoviská by stavebný úrad neprihliadol, resp. pokiaľ by uplatnenie námietok a stanovísk stavebný úrad vôbec nepripustil. Z obsahu administratívneho spisu však vyplynulo, že námietky uplatnené neboli, preto krajský súd správne ustálil, že pochybenie žalovaného nemá charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy. Aj podľa kasačného súdu nie každé porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy má charakter podstatného porušenia týchto ustanovení. K podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy v prípade kolaudačného konania by došlo vtedy, pokiaľ by účastník konania alebo dotknutý orgán na koncentračnú zásadu v lehote upozornený nebol a ak by stavebný úrad neprihliadol na námietky a stanoviská účastníka konania, resp. dotknutého orgánu, čo aj oneskorene podané.

37. K námietke sťažovateľa, že žalovaný nedodržiaval ustanovenie § 49 Správneho poriadku a o návrhu na začatie kolaudačného konania nerozhodol v zákonnej lehote, o predĺženie zákonnej lehoty nepožiadaval a účastníkov konania a dotknuté orgány o predĺžení lehoty a o dôvodoch nerozhodnutia v zákonnej lehote neupovedomil, kasačný súd uvádza, že návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia bol podaný 17. júna 2014, ústne pojednávanie sa uskutočnilo 30. júla 2014 a napadnuté rozhodnutie bolo vydané 12. augusta 2014. Podľa kasačného súdu ak by aj došlo k nedodržianiu lehoty na rozhodnutie, táto skutočnosť nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

38. K namietanému porušeniu ustanovenia § 81a ods. 1 Stavebného zákona, keď sťažovateľ tvrdil, že protokol o ústnom pojednávaní nemá náležitosti podľa uvedeného ustanovenia zákona, nakoľko z neho nie je zrejmé, aké doklady stavebník ku kolaudačnému konaniu predložil a žalovaný bez posúdenia zákonom predpísaných dokladov nemohol zákonne vyhodnotiť, či boli splnené zákonné podmienky pre kolaudáciu stavby kasačný súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu, že takáto námietka je nedôvodná, nakoľko ustanovenie § 81a ods. 1 Stavebného zákona výslovne nevyžaduje, aby protokol o ústnom pojednávaní obsahoval aj súpis predložených dokladov. Uvedené platí o to viac, že predložené doklady vyplývajú zo samotného kolaudačného rozhodnutia. Z protokolu o ústnom pojednávaní tak vyplýva, že stavebný úrad vyhodnocoval okrem iného aj drobné zmeny a vyžiadal si doloženie ďalšej listiny - doklad o vykonaní nepripustnosti žumpy. Stavebný úrad tak splnenie podmienok na kolaudáciu stavby náležite vyhodnocoval.

39. K namietanému rozporu s ustanovením § 51 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko rozhodnutie bolo doručené len žiadateľovi (stavebníkovi) kasačný súd uvádza, že ani táto námietka nemohla obstať, nakoľko účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla týkať (§ 78 Stavebného zákona). Pokiaľ žalovaný doručil napadnuté rozhodnutie (stavebníkovi), v konaní nepochybil. Prípadné dotknuté orgány nie sú účastníkmi kolaudačného konania. Ako správne uviedol krajský súd okruh účastníkov kolaudačného konania je odlišný od okruhu účastníkov stavebného konania (§ 59 ods. 1 Stavebného zákona). Stavebný zákon je vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní špeciálnym predpisom, a preto má aplikačnú prednosť. Pokiaľ ku zmene stavby oproti projektu stavby nedošlo, resp. pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že nejde o podstatné zmeny a nie je nutné ich osobitne prerokovať, projektant nie je účastníkom kolaudačného konania. Ak teda žalovaný doručil kolaudačné rozhodnutie účastníkom kolaudačného konania podľa § 78 Stavebného zákona, konal v súlade so Stavebným zákonom.

40. K námietke, že kolaudačné rozhodnutie neobsahuje zákonné náležitosti, dôvody rozhodnutia sú

stručné, bez riadneho zdôvodnenia a preto je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, kasačný súd uvádza, že výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením aplikovaného ustanovenia § 82 ods. 1 Stavebného zákona. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia svojím obsahom zodpovedá veci, o ktorej orgán verejnej správy rozhodoval s poukazom na priebeh kolaudačného konania a podklady, na základe ktorých stavebný úrad rozhodol. O možnosti podania opravného prostriedku stavebný úrad účastníkov kolaudačného konania poučil. Kolaudačné rozhodnutie obsahuje názov stavebníka a označenie stavby, z ktorého označenia vyplýva aj jej účel. Pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že užívanie stavby nebude ohrozovať verejné záujmy, život a zdravie osôb a ani životné prostredie, nebol aj vzhľadom na charakter stavby dôvod stanovovať podmienky pre užívanie stavby. Ak nezistil nedostatky skutočného realizovania stavby, nebol dôvod určovať lehotu na ich odstránenie. Stručnosť rozhodnutia sama o sebe nemôže spôsobovať nezákonnosť rozhodnutia, pokiaľ zodpovedá charakteru veci, o ktorej orgán verejnej správy v konaní napadnutým rozhodnutím rozhodol.

41. Z vyššie uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď žalobu sťažovateľa/žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú preto kasačný súd ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

Podľa § 461 S.s.p. platí, že kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

42. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanému ich nepriznal, leto to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky § 168 S.s.p.).

43. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.